

PREGÓ 2023

per Bernat Reynés

Sa
Fira
2023

PRESENTACIÓ

(Lluch) Bon vespre amics, família, autoritats, Personatges històrics.

Un any després ens trobam de nou per iniciar les nostres festes.

Primer de tot deixau-nos donar l'enhorabona a les Valentes Dones 2023, Esperança i Magdalena. Segur que gaudireu com mai d'aquests dies.

(Marga)

Sollerics que vos haveu aquí ara congregats,
les campanes parroquials per tal causa vos han cridat

Poques paraules més són necessaris per presentar al pregoner de la fira i firó 2023.

I a nosaltres ens ha servit d'excusa avui. Poder recitar una estrofa de l'Arenga del Capità Angelats davant un nombrós públic és un altre moment per recordar. Encara que la posada en escena, la força, la valentia i la seguretat l'otorgam a qui va representar al Capità Angelats durant 8 anys, Bernat Reynés. Pregoner 2023.

(Lluch) Tots tenim una imatge den Bernat: a l'atri de l'esglèsia, al portal i al balcó de l'Ajuntament. com a Capità Angelats. Però qui és en Bernat? Sóller de naixement i de cor. En Bernat ha seguit una dilatada trajectòria de més de 25 anys de servei públic que comença amb la seva incorporació com a conserge al Col·legi Es puig durant 18 anys i avui en dia de director al poliestportiu de Sóller.

Es defineix a ell mateix com un home transversal i emprenedor. Té la seva pròpia empresa de projectes de e-commerce, d'Account manager i duu la direcció estratègica online d'empreses a nivell Balear , nacional i internacional de la Consultoria SEO. Ha especialitzat els seus estudis en direcció i gestió d'entitats esportives, màrqueting digital, gestor de mobilitat, administratiu i professor d'autoescola. Per cert, va escriure el llibre " A la primera" sobre manual d'autoescola.

Ha estat membre del Col·lectiu Sant Ponç, del grup Corriola i va formar part del grup Escolta. .

(Marga) Tot això, que no és poc, és Bernat Reynés.

Però també és molt més! Ho descobrirem un capvespre de fa pocs dies, quan les pregoneres passen el relleu al nou pregoner, asseguts a un bar prenent una copa. Bé, ell un tè...noltros dues canyes

En Bernat és d'aquelles persones que quan te parlen et miren als ulls, amb seguretat, sense por. Carismàtic, però a l'hora introvertit

El més petit de sis germans, però gran amb altres aspectes. Lluitador, empàtic, humil, amb ganes d'aprendre coses noves diàriament, inquiet i compromès amb la societat. Un amant de la vida.

Ens contà que li agrada viatjar, pintar, caminar, fer manualitats i donar vida a objectes i mobles en desús.

Projecte que té en ment, projecte que tira endavant.

Casat i amb dos fills, ens fa saber amb les seves paraules que els estima amb cor i pensament, a la seva família i als seus amics. De llàgrima fàcil, sentimental i emocional, divertit, xerrador i sobretot bona gent.

(Lluch) Ido bono, a la lluita

A la lluita i a combatre
amb l'ajuda del Bon Déu
baix del mantell de Maria
i del Patró Sant Bartomeu.

(Marga) Bernat, gaudeix d'aquest moment únic! Enhorabona

Marga Forteza i Maria de Lluch Sosa (Pregoneres 2022)

PREGÓ 2023

Gràcies per les seves paraules.

Capità, amb el seu permís. Benvolgudes valentes dones, virrei, capitans, amigues, amics, companys, autoritats locals i insulars i visitants de fora, bon vespre a tots!

En primer lloc, vull agrair a la regidora de festes Mar Castanyer, al Sr. batle Carles Simarro i a tot el consistori la seva invitació a parlar davant tan distingida audiència, aprofito l'avinentesa per desitjar al sr batle, Carlos Simarro, molta ventura en la seva nova singladura, sigui quina sigui, després del seu anunci de deixar la política local. Moltes gràcies pel seu temps i dedicació i molta sort.

Seguidament, tan sols dir que és tot un honor i una immensa alegria estar aquí, a la casa del meu Pare; i dic a la casa del meu Pare amb doble sentit ja que el meu pare era molt devot i aquesta era la seva segona casa i avui a l'igual que la meva mare aquí present, està molt content de veure'm aquí davant vosaltres.

Al llarg de la meua vida he assistit a infinitat de Pregons, fets per persones impressionants que han fet pregons increïbles, llargs i curts, científics, culturals, històrics, biogràfics, d'altres han estat reivindicatius i molts d'innovadors i tots ells ni millors ni pitjors que els altres, simplement diferents. I és que, igual que les pedres de la mar es modelen amb l'erosió, el vaivé de l'onatge i el contacte entre elles, a nosaltres també ens passa el mateix.: la diversitat és enriquidora en tots els sentits, ja que tots ens enriqueix de les vivències i experiències dels altres.

Avui ens toca a nosaltres i us diré que tinc la intenció que al meu pregó no hi hagi cap **"però", però** no sé si ho aconseguiré, ostres! ja me n'ha sortit un. Serà millor escurçar perquè encara la liaré, per tant dir-vos que serà un pregó molt curtet, **però que molt curtet.**

Preparar el pregó i estar avui aquí davant vosaltres, ha estat tot un regal per a la meua ànima que m'ha permès fer un viatge en el temps i gaudir d'una experiència vital, una teràpia introspectiva i una mescladissa d'emocions equiparable a tornar a reviure la il·lusió de fer la carta dels reis, rememorar moments inoblidables i poder parlar el dia del teu funeral.

I clar, a qui no li agradaria **mirar per un foradet i poder veure qui ha assistit al seu propi funeral**, i poder parlar-hi? Jo aprofitaré ara, per si de cas no puc assistir a nes meu i vosaltres hi sou, moltes gràcies a tots per haver vingut, jo també us estimo a tots!

Avui, en aquest dia tan especial, ens hem reunit per viure de primera mà la investidura de les nostres valentes dones, escoltar el pregó i compartir una jornada inoblidable entre amics i veïns. La vostra presència és significativa d'un poble viu que demostra el compromís i la solidaritat que tenim com a poble.

Gràcies per formar part d'aquest moment únic i emocionant que repetim any rere any.

En aquesta societat que ens ha tocat viure, i que veiem evolucionar i canviar minut a minut, i on la informació és instantània i la desinformació viatja a la velocitat de la llum, m'han dit que puc parlar de qualsevol cosa, i avui després de donar-hi moltes voltes, pensar i escriure i escriure i pensar molt, ho resumiré amb una cita que convida a la reflexió atribuïda a l'actor i humorista Groucho Marx que va dir:

“Si el que diràs no millora el silenci, és millor estar callat.”

(silenci...silenci...)

Moltes gràcies i bones festes a tots.

(silenci...silenci...silenci...)

No! no he acabat encara, amb lo que m'agrada parlar no he acabat.

Ara que soc aquí, vull aprofitar aquest altaveu i l'oportunitat que se m'ha brindat, i prenent com a inspiració "Els Contes de Nadal" de Dickens, explorar i navegar, juntament amb tots vosaltres, pel Firo passat, present i futur, els seus èxits, fer-vos alguna confessió, i... per què no...dir qualche animalada.

L'estudi longitudinal més gran de la història **sobre la felicitat**, dirigit pel psiquiatre Robert Waldinger de la universitat de Harvard, o Massachusetts, no me'n record bé, i que està en marxa des de fa 85 anys, en el qual s'ha investigat a milers de persones sobre la seva felicitat, ha arribat a la mateixa conclusió que els solterics i solteriques sabem des de fa temps.

Els Solterics i solteriques sabem que **quan menja'm els millors caragols** del món fets per un amic, la sogra, la mare o la padrina, **quan una amiga o un amic** no tan sols obri les portes de casa seva per celebrar un dinar sinó que també modifica els horaris perquè hi puguis assistir i tens la sort d'assaborir les millors viandes i el millor pastís del món fet amb amor; **quan comparteixes amb el teu fill o filla** les primeres fires i els primers firons; quan participes en qualsevol dels actes organitzats a la fira; bé, quan ens reunim aquí any rere any: **Podem afirmar que la Fira i el Firó són la clau de la felicitat!** ja que a l'estudi han conclòs brillantment que la clau de la felicitat **no està en la riquesa o l'èxit, sinó en les relacions interpersonals i socials i que viure envoltat de relacions d'estima protegeix el nostre cos i la nostra ment.**

I lluitant contra la negativitat i el bombardeig continu de notícies negatives que ens arriben a través de televisions, xarxes socials, cookies i demés, no veig millor manera d'utilitzar el meu temps i el vostre, que **expressant públicament el meu agraïment**, ja

que a través de l'agraïment ens enfoquem en les coses bones de la vida en lloc de les dolentes, fomentant una actitud més positiva i optimista en general, la qual cosa ens ajuda a millorar el benestar emocional de tots o, almenys, el meu.

Així que si algú té coses millors a fer, aquest és el moment de fugir. En dos minuts, el meu fill Salvador i la meva filla Margalida tancaran les portes de l'església i no podreu sortir fins que acabi el meu relat.

Sa Fira, i especialment el Firo, han marcat la meva vida igual que la de molts sollerics i solleriques. Segurament, tots els que sou aquí podeu dir que hem tingut alguna experiència relacionada amb la Fira o el Firó que d'alguna manera ens ha marcat.

Mentre dic això, tu ja n'has pensat alguna, no?

Ara te'n contaré una de bona, em vaig declarar i vaig fer la petició de mà el dia del Firó, enfilat damunt el billar d'un bar de plaça (aprofit per demanar disculpes a l'amo del bar, no a ella, evidentment, jo era molt jove) crec que va ser la meva primera arenga, i **me va sortir bé**, me va dir que si i avui és la meva millor amiga i companya en el gran viatge de la vida.

Virginia t'estimo!

La Fira i el Firó: una muntanya russa d'emocions i valors lligats a Sóller, a les nostres vides i a les històries personals de cada persona, de cada colla d'amics, de cada família.

Un sentiment d'exaltació i alegria que fa que durant la Fira i el Firó ens envaeixin i aflorin sentiments, pensam amb persones importants per a nosaltres que van lligades al simple nom de Fira i Firó: un sentiment de pau i benestar ens envaeix i un **somriure s'apodera del nostre rostre**.

Duim marcats a foc i transpiram aquells moments compartits amb familiars, amics i amigues amb els quals hem viscut, vivim i convivim la nostra existència, i també amb aquells que estan passant per mals moments i els que han deixat un buit difícil d'omplir.

Persones que d'alguna manera venen de la mà per haver respirat Fires i Firones amb nosaltres.

Per a mi: Salvador Reynes, el meu pare, les seves germanes Paula i Rosa, en Xisco Bauçà, Magdalena Alemany, Esperança Jaume, Maria Antonia Coll, Xisco Soler, Toni Fèlix, Toni Mut, Marc Castanyer, Vicenç Muntaner, Toni Reus, Joan Salva, Maria Nadal, Rafa Jiménez, Laura Sánchez, Xesc Lopez, Tomeu Coll de can Sec i molts d'altres em venen a la memòria **juntament amb un sentiment de gratitud i amargor**. Gratitud per haver compartit els camins de la Fira i el Firó i amargor per tan tristes pèrdues.

Per a tu!, **Per a tu!** ... Per a tu segurament seran d'altres, i per a tots ells i els que tu has pensat i jo no he anomenat, començaré pel final del discurs de la victòria, i més concretament repetiré una frase. Una frase que va veure la llum al balcó de l'ajuntament durant una de les meves intervencions com a capità Angelats; una frase innocent i espontània **per honorar la nostra memòria** i com a preludi d'un moment d'exaltació màxima com és quan tot el poble en massa diu la famosa frase "i mentre el món sigui món". Així, que aquest pregó vagi:

Pels que sem aquí, pels que no han pogut venir i pels que ja no vendran mai.

i com diria el capità Angelats:

**Preguem a Déu,
pels qui la vida han donat,
per nosaltres poder tenir,
la pau i la llibertat!**

Sollerics!! Solleriques!!

La vida és un joc i jo us demanaré si voleu jugar amb mi, us deman si voleu fer una sola mamballeta quan jo aixequi la mà.

Sollerics!! (mà a l'aire) Solleriques!! (mà a l'aire)

**"Ara i aquí que us heu congregat,
les campanes parroquials
per tal causa us han cridat.**

**El motiu de tal alarma,
és fer-vos a tots voltros avinent
que Sóller, que Sóller està en perill,
perill greu i imminent."**

Què ha passat? Què hem de fer? Quina excitació! La primera vegada que vaig escoltar i sentir aquestes paraules de la boca del aleshores Capità, Toni Frau, vaig quedar escaldufat, parat, amb la pell de gallina i ansiós pel que el dia m'havia d'anar ensenyant.

Amb gran emoció vivia la meva primera participació activa al Firó de la mà de'n Guiem que me feia d'amfitrió. Els meus sentiments estaven a flor de pell, i cada moviment, cada gest, cada olor, cada renou, em transportaven a un món de sensacions noves, que em feien vibrar.

I així va començar la meva història amb el Firó.

Moguts per la sana intenció de trobar emocions plaer i diversió, al poc temps el grup d'amics més pròxims, i els que s'ajuntaren després, sense premeditació, adoptàrem la sana tradició de fer part de les nostres vides aquesta festa del Firó.

Des de llavors, esperam cada any amb gran il·lusió, aquesta setmana màgica que ens uneix a tots com una gran família. La fira i el Firó ja no és només una festa, és una part molt important de les nostres vides, un lloc on trobam amistat, germanor i felicitat, **molta felicitat**.

Us sona?

El que més em va atreure de les festes i del meu poble, ja en aquells inicis, va ser la mescladissa de persones de totes les edats i orígens que s'ajunten aquests **dies i la infinitat de petites festes que la formen** i, per damunt tot això, el grup de persones, molts cops anònimes, que amb una **generositat infinita regalen el seu temps, esforç i dedicació, molta dedicació**, a fer del nostre poble i les seves festes un lloc més càlid, més pròxim i més humà.

Molts són els que col·laboren en l'organització de la infinitat d'esdeveniments que durant aquests dies hi ha a la vall, i hi aporten habilitats, recursos, creativitat i experiència sense esperar res a canvi.

Doncs, què motiva a aquestes persones? i jo què puc fer? Són coses que sempre em deman.

L'actitud d'aquestes persones és imprescindible i necessària, i a més resulta contagiosa, enriquidora per a l'ambient i l'energia. La seva motivació i lliurament són un exemple d'altruisme i compromís que ens inspira als altres a participar i aportar el millor de nosaltres mateixos.

Des del gest més senzill i espontani fins a la iniciativa més ambiciosa, **la seva presència marca la força que sustenta la tradició i la identitat cultural, esportiva, social i solidària de la nostra comunitat**.

A la vall de Sóller hi ha molts exemples en tots els àmbits, on podem veure com aquestes persones es desviuen i ... **marquen la diferència**.

Encara que es tracti de sortir de festa, sempre he cregut que les coses han de fer-se el millor possible perquè surtin el menys malament possible; en aquest sentit, els meus amics i jo ja des dels inicis procuràvem anar a tots els actes del Firó, per la qual cosa quan la família Soler amb la seva hospitalitat obria les portes de ca seva per donar la benvinguda a qualsevol que volgués unir-se al seu tiberi, o a les cases de Can Tamany, Can Sec de Baix o D'alt i Can penya feien el propi, **eren una font d'inspiració**.

i com diria el capità Angelats:

**Per lo tant, enhorabona,
a tots sense distinció
donem gràcies al bon Déu,
a Maria i al patró**

Dir que jo vaig ser el primer president del col·lectiu de pagesos Sant Ponç 1561 em sembla injust i fins i tot immoral, perquè si hi ha alguna cosa que he après en aquesta vida és **que tot sols no som res**. La força de la gent que ens acompanya en la travessia o en el camí és més poderosa que qualsevol incertesa. Avui, junts, podem superar qualsevol obstacle. En aquell grup, qualsevol hagués pogut ser president i ho hagués fet **igual de bé o millor que jo**. De fet, així ho han fet els meus successors.

Aprofitant l'oportunitat, vull donar les gràcies a en Rafel Pujol i el seu equip que han anunciat que donen pas a noves fornades: gràcies al seu esforç i dedicació, el col·lectiu Sant Ponç 1561 a l'igual que el col·lectiu de Moros 11 de Maig, i el col·lectiu de les Pageses i tota la gent que els ajuda **han contribuït a que la festa hagi arribat fins avui** i han posat les bases per al futur. **El seu llegat és un testimoni del paper fonamental que juguen els valents que donen la passa endavant per ajudar o guiar als altres.**

El col·lectiu de pagesos va néixer fruit de la casualitat, o la divina providència, quan un dia de mal temps (com avui) coincidírem persones afins, amb un sentiment de poble i unes **ganes de compartir amb els altres les sensacions que la pròpia festa ens produïa**.

Aquella jornada fironera de l'any no recordo bé si era 1993 o 94, en Guiem Cabot, en Pep Fernandez, en Javi Martinez en Toni Celià i un servidor ens resguardàrem de la pluja i coincidírem. **Aquella trobada casual fou l'embrió del col·lectiu** que tardà uns anys en gestar-se, ja que com si fos un mal de queixal en què sols hi penses quan et fa mal, sols parlàvem de fer alguna associació el dia del Firó.

Encara que els inicis foren lents, començàrem a ajudar en l'organització i comptàrem amb un aliat infal·lible, un amic invisible, company infatigable, testimoni del nostre pelegrinatge per la vida, i mira la gràcia, aquest col·laborador silenciós i còmplice de molts de joves Sollerics, potser sigui herència àrab de Mallorca, **estic parlant de l'olivar o els olivars**.

Sí, Si, la vertadera fàbrica d'idees en aquells dies eren les reunions al "Circulo Sollerense" i els sopars als olivars, a l'olivar d'en Toni Frau, al de la meua família, o al que fos, a vegades ens ajuntàvem fins a 25 apassionats, i allò més bo, hi havia gent amb 60 anys i d'altres que no passaven els 20, quina bogeria, quina pluja d'idees, la meitat absurdes, l'altra meitat impossibles, moltes rialles i vetllades memorables, els qui hi éreu ja sabeu de què estic parlant, no?

Per a la primera reunió per formar el col·lectiu de pagesos, vaig telefonar a més de 25 persones que em confirmaren l'assistència; no hi havia mòbils, i els altres organitzadors varen fer el mateix, fins i tot ho vàrem publicar als setmanaris locals: estàvem molt animats. Havia de ser un èxit, hàviem de ser molts, compràrem per fer una gran

torrada i el dia en qüestió no passàrem de 7,.. Tot un èxit, vaig tenir carn per mig any... crec que es van equivocar de dia... o d'any...

D'aquella època voldria destacar una persona fins avui anònima en aquest camp, Aquesta persona va ocupar un càrrec clau en el desenvolupament d'aquesta associació, un càrrec que sovint passa desapercebut, i que és imprescindible per al seu bon funcionament. Estic parlant del secretari. Nosaltres vàrem comptar amb una persona humil, discreta, i amb una gran capacitat de feina, que mai ha volgut cap protagonisme, estic parlant d'en Toni Celià. **Ell va redactar els primer borrador del qual se'n serviren els col·lectius de pagesos i de moros per fer els seus respectius estatuts.**

i com diria el capità Angelats:

**Ni ha molts que s'han distingit
en aquesta gran batalla
lluitant i combatent
aquesta xusma i canalla**

El Firó va evolucionar perquè al mateix moment un grup de **persones de diverses edats, persones amb diferents objectius, diferents ideologies, maneres de veure la vida i amb visions diferents coincidir en el temps, vàrem tenir idees i sentírem la necessitat de compartir inquietuds i sentiments de poble, i allò que és més important ens sabérem posar d'acord.**

A la coordinadora, reunions amb el col·lectiu de moros, acalorades, difícils i reptadores, unes reunions amb **molta passió, crits i renou**; havíem de fer un exercici d'imaginació i un autèntic exercici d'empatia ja que els pagesos desconeixem les necessitats dels moros i viceversa i, a més, havíem de **donar la rèplica a les reunions amb els respectius col·lectius sense morir en l'intent**, en definitiva: moltes i moltes hores.

El millor, sense cap dubte, van ser aquelles llargues converses entre col·lectius on **l'escolta activa era la protagonista**. El nostre objectiu era arribar a compromisos i solucions que fossin per al bé comú. Encara record amb molta tendresa les primeres reunions a les quals hi assistia amb en Javier Martinez per part dels pagesos i amb els moros Tomeu Sampol i Amador Bernat. En aquelles vetllades, **l'ambient s'escalfava a la mateixa velocitat que es refredava**, i acabàvem ben amics, encara ho som... crec?

Amb el temps, els interlocutors van anar canviant, igual que ho férem nosaltres al seu dia i sempre amb el **mateix esperit de col·laboració i entusiasme**. En Biel Rodríguez i en Llorenç Seguí van agafar el testimoni dels moros, i després s'hi afegiren en Toni Felix (que descansi en pau) i en Toni Frau que van ser fonamentals en la creació dels bandolers i per part de les pageses na Catalina crespí i na Susana Servera començaren l'aventura. Així mateix, vull destacar el guiatge i la col·laboració subtil i elegant dels regidors responsables, en Guiem Bernat i n'Aina De la Peña, que amb molta saviesa sempre varen saber **intervenir, empènyer, aturar o mediar segons la situació ho requerís..**

De mica en mica, anàvem posant les pedres i el reble per fer un bon marge, anàvem sumant persones i suports, teníem l'estructura de la coordinadora, cada col·lectiu feia la seva feina; ja teníem els estatuts, els bandolers, els foners, els abanderats i un bon berenar per a tothom.

La idea que tothom tingués part o banda per fer un Firo més actiu anava agafant forma i així arribaren les camisetes, les banderes, les veles llatines, els focs artificials, els regals dels socis, i un llarg etcètera. Anàvem fent canvis i proves, modificant horaris, discursos i allò que trobàrem que es podia o s'havia de millorar.

Tots els canvis que s'anaren fent, tant del col·lectiu de pagesos, moros o pageses es feren sempre des del **més profund respecte i conscients de l'esforç fet durant tants d'anys**; i així arribaren les primeres eleccions, primer les de valentes dones, després arribaren les de personatges -i els 4 anys previs a les primeres es reservaren per als personatges que amb dignitat i valentia, plantaren la llavor, la regaren i l'ajudarem a créixer perquè **tots els Sollerics ens sentíssim orgullosos i volguéssim participar i ser part activa de la nostre festa-**,

Avui venc aquí vestit a l'ample, de pagès, com a senyal de **gratitud i respecta cap als qui durant anys organitzaren el Firó i els històrics** i grans capitans: Toni Frau, Joan Sòcies, Joan Calero, Pep Capó, els germans Joan i Ginés Far, Guillem Rullan, Toni i Tomeu Bernat i , Joan Oliver , **i tots aquells que abans que ells els passaren el testimoni.**

He de dir que un temps enrere quan jo vaig començar els capitans ho tenien molt difícil, feien l'arenga per a un grapat de pagesos i un escopeter; a causa de les dificultats trobades pel camí, el gruix de la comitiva que baixava dels Estiradors no aconseguia superar la volta per enfilar el born i arribar a plaça, quedant captius al bar Turismo, i els pagesos que quedaven quan seguien la marxa , en arribar a plaça continuaven recta i pegaven dins el bar Firó o el Bini.

Una vegada acabada l'arenga havia d'anar a recuperar la tropa perduda pel camí.

I al port... al port ni us ho cont, a l'hora de la batalla al port de Sóller havíem d'entrar a arreplegar la tropa al bar de Cas Siquier, ja que l'únic autocar que ens baixava i en el qual hi cabíem tots els pagesos, ens deixava ben al davant i era difícilíssim d'esquivar; a més els dos escalons que hi havia per entrar feien com de tap a l'hora de sortir.

i com diria el capità Angelats:

**El cavall m'havia fuit
Pensant que jo era mort
L'han trobat dins can pancuit
Menjant civada dins s'hort**

En aquells començaments aspiràvem a un **canvi de normalitat** on tot encaixes amb el clar objectiu per a nosaltres de fer extensible la nostre emoció, i alhora popularitzar i democratitzar la festa del Firó, ah i passar-ho molt bé!

Lluny queda aquella època on la **participació i representació dels màxims representants de les festes es feia a dit, i fins i tot el fet de sortir a fer festa era mal vist**; record amb orgull les primeres eleccions a valentes dones i els primers processos electorals de personatges, que generaren **molta emoció i poca participació**. Malgrat els obstacles, aquestes iniciatives foren importants per impulsar el canvi cap a una festa més inclusiva i participativa.

Amb la democratització de la representació, al meu entendre, arribà el primer tret diferenciador que provocà el gran èxit del Firó actual.

La segona cosa més important va ser comptar amb en **Joan Socies i en Pep Capó com a gran capità i gran Occhiali** respectivament. Els dos foren la cara visible i el fet que anassin a visitar els nins per les escoles va ser crucial. Això, a la llarga, juntament amb **la gran feina feta pels professors de les diferents escoles de la vall**, va donar la volta al marcador i va convertir la festa en popular. **Així va sorgir una festa de famílies, on els nins arrossegueu als pares i els pares als fills, i comences a veure com la gent està orgullosa de participar en família.**

Tot un exemple a replicar si volem millorar alguna cosa d'aquesta societat,

I en tercer lloc, i per tecer no menys important, cal constatar **la irrupció a la festa de les dones; fins aleshores vetades a un paper merament representatiu o organitzatiu**. Un moviment que s'integra a la festa i amb la seva presència i participació transforma i enriqueix l'experiència de la festa per a tots.

Un moviment que en els pròxims anys, segurament marcarà l'evolució del firó d'acord amb els nous temps, obrint **oportunitats de canvi i noves formes de participació** en la mesura que **sorgeixin idees, siguin consensuades i amb actituds valentes provoquin canvis**.

Estic convençut que, fins i tot un dia, veurem una dona... Bé, això és text d'un altre pregó i d'un altre pregoner.

i com diria el capità Angelats:

**Entre tots i sobre tots
s'han lluit les dones
que de valentes i fortes
n'han donat bones proves**

Ara us faré una altra confidència, que si mai em demanau diré que ha estat producte de la vostre imaginació, i que jo es impossible que hagi dit això.

Igual que a les pel·lícules, els bons sempre tenen el seu antagonista, els pagesos teníem els moros i viceversa i he de reconèixer que el col·lectiu de moros amb moltíssimes coses ho feren molt bé i en algunes, fins i tot, millor; la qual cosa també ajudà a superar-nos.

Tal com una corda que s'enforteix quants més fils la formen, el Firó anava creixent i fent-se més fort a mesura que se sumaven més persones i agrupacions: no sols els pagesos, els moros o les pageses, sinó també gracies a la col·laboració de tot el personal de l'ajuntament, les forces d'ordre públic (policia local i guàrdia civil), els membres de protecció civil, la brigada de neteja, els patrons dels vaixells, i totes les associacions que hi col·laboraren i encara hi col·laboren.

També, i per què no dir-ho, gràcies als regidors/regidores de cultura i festes i tots els consistoris de torn, malgrat sovint siguin tant denostats. Encara que paresqui mentida, son persones com nosaltres, riuen i ploren i si se fan una ferida els hi surt sang com els altres, i en més de 25 anys com a funcionari he vist passar molts polítics i encara no n'he trobat cap que no ho hagi fet tan bé com hagi sabut. O pogut.

i com diria el capità Angelats:

**heu fet més que no podieu
joves vells pobres i rics
donant així una lliçó
molt gran als enemics.**

Tot anava agafant forma. El firó com una mala pel·lícula no tenia música, els moros crec recordar que ja tenien els tambors; i fou així que **se'ns va ocórrer fer un curs de xeremiers**. La regidoria ens va ajudar a organitzar-lo al centre cultural Can Dulce, i d'aquell primer curs sorgí la colla de xeremiers de s'olla que sonaren un Firó. D'aquella fornada encara n'hi ha que sonen al grup de xeremiers de Sóller que cada any ens fan bullir la sang.

Us faré una altra confessió, jo vaig participar en aquell curs: de fet tenim fotos d'un dinar a s'olivar, com no; volia ser xeremier però com que no vaig donar la talla vaig optar per provar de capità, vaja ja se m'ha escapat un altre "però", hauré d'anar més alerta.

I ara que parlem de música, anys més tard, quan jo ja era el Capità Angelats, vam animar un grup de cracks de la música sollerica per fer una cançó que tots poguéssim cantar, i el dia de les eleccions a Valentès ens vam citar a un bar de plaça i tots, incloent sa Madona (en pau descansi), vam cantar i cantar fins que vam escriure "Soc Solleric". Aquesta cançó s'ha fet popular i algun club esportiu de la vall fins i tot la utilitza per celebrar els seus èxits esportius.

Com no podia ser d'una altra manera, la decisió de presentar-me a Capità Angelats es va prendre a l'olivar: els amics m'hi van empènyer i en la caiguda els vaig fer presentar a tots, així en sortírem elegits dos.

Abans, el Capità Angelats monopolitzava tots els discursos i vaig trobar de repartir les tasques perquè tots els personatges tenguessin el seu moment :podria estar millor i així ho férem.

Un d'ells, al qual admiro molt per la seva persona i pel que el seu llinatge significa a la festa del Firó i no diré el nom propi per evitar drames, va triar el discurs de pujada de bandera al balcó del Banc de Sóller. Aquell mateix matí, el vaig cridar per assegurar-me que estava llest. "Tranquil, Bernat, ho tenc tot controlat", em va dir confiat.

Va arribar el moment de la veritat i vam pujar al pis del banc que donava accés al balcó. Just preparada la bandera, ens van donar el senyal de sortida i vam començar a caminar. En arribar al balcó, oh sorpresa, estava tot sol.

Vaig mirar cap endarrere i vaig veure que estava paralitzat al brançal de la finestra de sortida. No es movia ni cap endarrere ni cap endavant. Em vaig acostar a ell i li vaig preguntar què li passava. "No puc", em va dir amb veu tremolosa, la suor li queia pel front i estava més pàl·lid que l'emblanquinat. "Com que no pots?", li vaig respondre. "Tenc vertígen". Quin desastre!

Li vaig preguntar com podia ser que l'any anterior sortís al balcó de l'ajuntament, i em va contestar que "perquè no duia les ulleres", així que les hi vaig demanar, amablement, molt amablement, fora nervis. I a poc a poc, els dos del braç vam anar fent passes molt curtes i mirant els coloms de la façana de l'església, de mica en mica, ens vam acostar al balcó on va donar el seu discurs excel·lentment.

Un altre exemple de superació i de la màgia del Firó: les seves ganes de participació eren més fortes que la por de caure's al buit. Si hi vas enguany, podràs veure com ho fa molt bé, i quan acabi, li faràs unes bones mamballetes, ja que cada any se supera, enguany ha anunciat que es el darrer any i ja en fa molts!. Joan Far, t'estimam!

i com diria el capità Angelats:

**En Joan Far a destacat
Fent de Sargent Toni Soler
La seva força ha demostrat
Dedicant anys a te qui te.**

No puc negar que donar la passa i ser triat va canviar la meva vida en més d'un sentit. Vaig participar i viure de primera mà una època gloriosa de la nostre historia, sense veu, un altre any lluitant contra la febre, fins i tot amb gastroenteritis i sense haver menjat res en tot lo dia. Encara així, mai vaig perdre la meva determinació i perseverança gràcies a la força del grup que m'envoltava.

(Musica duo Sur, Jeroni Rullan i Pedro Andreu)

S'atraca el dilluns del Firó, he lluitat contra els meus temors assajant fins a l'esgotament amb el meu fill Salvador i la meva filla Margalida. Tot i així la incertesa, com un verí, intoxica la meva ment i no em permet dormir.

Què passa si se m'oblida el text? I si a la gent no li agrada? I si no tenc veu? Em sent desprotegit, indefens, com si estigués tot sol enmig de la gran tempesta.

Surt al carrer vestit de capità i en sentir el calor de tota la gent del poble, un encanteri màgic em transforma.

La incertesa desapareix i una força descomunal s'apodera de mi. i sense premeditació, cada paraula, cada gest, cada moviment flueix de manera natural i espontània.

Conscient que el suport incondicional de la família, i dels meus amics estimats m'omple de coratge i confiança. La força i l'afecte d'un poble m'empeny, i amb la serenor que em transmet tenir el meu amic Javi a prop, aconsegueixo vèncer les meves pròpies pors i continuar endavant.

A mesura que anam acumulant anys, si ens aturam i respiram lentament, podem veure les coses en perspectiva i adonar-nos **de la sort que tenim**. Sobretot, podem valorar no només les persones que són part de la nostra vida, sinó també els canvis que modelen la nostra evolució.

Ara bé, **no sempre és fàcil reconèixer la importància d'aquests canvis**. De vegades, podem estar tan immersos en les rutines del dia a dia que no els percebem. **Potser fins i tot ens resistim al canvi** per por i ens agafam al que és familiar i conegut.

Tot i això, **si aprenem a veure els canvis com a oportunitats per créixer i evolucionar, podrem abraçar-los amb valentia i entusiasme**. Podrem descobrir **noves passions**, connectar **amb noves persones** que ens inspirin i explorar nous camins que ens duguin a **llocs inesperats**.

A més a més, quan miram enrere i reflexionam sobre els canvis que han modelat la nostra vida, podem també ser conscients de **la influència que les persones** que ens envolten han tingut en el nostre creixement. Podem agrair-los per haver estat al nostre costat i haver-nos ajudat a superar els moments difícils.

En definitiva, aprendre a valorar els canvis i les persones que ens acompanyen ens **permet créixer com a éssers humans i gaudir més plenament de la vida**.

Diguem que vols somiar i te diré qui t'hi pot acompanyar!

A la vall de Sóller, comptam amb una comunitat excepcional i diversa, **Sollerics d'arrel i nouvinguts**, persones amb talent, passió i compromís. Des dels **esportistes que han aconseguit assoliments notables**, i fins als **artistes especialment evocadors**,

investigadors de renom, o escriptors magistrals, docents que s'ocupen i preocupen pel nostre futur tenint cura del present dels nostres fills i empresaris que segueixen el camí dels primers pioners mantenint vives empreses centenàries i nous empresaris que estan a l'avantguarda, creant riquesa i benestar per a la regió, passant per aquells compromesos amb **causes i projectes que milloren la vida de la comunitat**.

En la nostra comunitat, també existeixen persones de reconegut prestigi dins la societat balear, ja siguin empresaris o polítics que **tot i ésser enfora, ben segur que mai havíem tengut tan a prop**.

Tots ells ens fan reflexionar sobre la importància de **tenir fites, esforçar-se, treballar intensament i ser creatius en la vida**; així com pensar també en la importància de saber donar la benvinguda, però també la de saber **defensar la nostra història i la nostra manera de ser de manera flexible i decidida**, sense tancar les portes als altres, sinó essent capaços d'acollir, ensenyar, i aprendre de les persones que venen d'altres llocs, mentre mantenim i defensam la **nostra pròpia identitat i conservem la nostra essència**.

En definitiva, ens fan sentir orgullosos de tenir veïns excepcionals com ells.

i com diria el capità Angelats:

**Molt bé sollerics, molt bé
us n'heu desfet de primera
heu sabut lluitar i vèncer a la carrera.**

Els de la nostra generació, any endavant, any endarrere, som molt afortunats. Hem estat testimonis privilegiats de la història recent de Sóller i la seva evolució; i és que, com a fills del "baby boom", hem sobreviscut als anys 80, una època plena de vida, descontrol, i despertar en molts sentits.

Hem passat de fer de comandament a distància, quan el teu pare et feia canviar de canal en una de les dues úniques cadenes de televisió, a dur la televisió a la butxaca.

Hem fet psicomotricitat pels torrents de Sóller i hem improvisat partits als patis de les escoles.

Hem trescat lliurement per les muntanyes, sense barreres o amb portes fetes amb somiers que s'obrien amb un simple "bon dia".

Hem gaudit dels partits del Mariana al camp del Victoria.

Hem viscut amb gran emoció el club de futbol Sóller a segona i ens hem divertit amb el Joventut Mariana a primera.

Hem conegut el miracle del volei, la consagració de la petanca, la perseverança del ciclisme, i la sorpresa del waterpolo.

Hem vist com ens obriem al mon amb la Mostra Internacional Folklorica i fins i tot hem conegut la festa del turista.

Hem conegut el triangle de les Bermudes on alguns s'han perdut: un triangle format per les discoteques Alta Mar, Saint Germain i Patio,

Alguns de nosaltres vàrem tenir la sort de conèixer l'entrenador de futbol Jaume Bauçà, apassionat, protector i amic; o mestres com na Loli Fernández, a qui ara en escriure aquest text record amb certa nostàlgia. Perquè quan anava a les seves classes no l'havia escoltada amb més atenció?

Hem ballat al Defensora i hem sortit al carrer a visitar els veïnats al crit de voleu Fresses!.

Hem conegut el cinema Alcázar i també el Fantasio, hem gaudit del cinema a la fresca i hem anat a les 12 hores de terror a fer burballes.

Hem vist com els carrers s'anaven asfaltant i fent voreres, i un túnel que serveix per sortir i també per entrar, i per entrar, i per entrar...

L'enllumenat públic funciona fins i tot quan plou, i hi ha parcs infantils repartits per tot el poble.

Hem vist com es construïen un centre mèdic, una biblioteca, museus de talla internacional, escoles, escoles públiques i un institut.

Al camp de futbol hi ha gespa, el fang ha desaparegut, la tribuna del públic està coberta i, fins i tot, els vestidors tenen aigua calenta.

A més, tenim una escola de música, uns poliesportius que mai hauríem somiat, i el Camp Municipal d'Esports Jaume Oliver.

Tenim millors comunicacions. El transport públic s'està millorant dia a dia i ara fins i tot és gratuït.

Fins i tot coses que semblaven impossibles i que havia sentit explicar als meus majors s'han fet realitat, com la construcció del Pont d'Andreu Coll i el carrer de Pere Serra i ara, fins i tot, la Torre Picada és dels Mallorquins i dels Sollerics.

També hem tingut la sort que el camp de futbol del port sigui municipal i l'oportunitat que sigui un autèntica pista poliesportiva verda a l'altura del Port de Sóller i que saldi un deute històric amb els corredors que tantes alegries donen a l'esport sollerí, també hi ha un carril bici perquè els nins pugin o baixin del port i camins escolars segurs, i **un gran teatre, i un gran teatre on també s'hi fan concerts de música i altres actes.**

Bé, ara m'he vingut amunt i no se si me passat, "però" i ara ja no en diré més, estic absolutament convençut que tot això, i més encara, es farà realitat algun dia, i que tots en gaudirem

Sempre hi haurà valents que perdin la por, decidits que donin la passa, es posin al davant, imaginin el nostre futur generant idees i amb el consens de la majoria i l'ajuda de tots, aquestes idees es faran realitat.

No dubteu que amb esforç i dedicació, el futur serà encara més brillant del que ja és avui.

(Musica duo sur, Jeroni Rullan i Pedro Andreo)

Sóller, la fira, el Firó, la vida.

**Simple ensenyança, el camí, la unió
Receptes de les padrines, olors d'amargor,
Efervescència de la infància, Despertar d'emoció,
Sóller, Poble, fortalesa, futur esperançador.**

El Firó, la fira.

**Jocs de la infància amb amics de la infància,
Tradició familiar,
Nous amics per descobrir,
Retrobaments que descansen l'ànima.**

No passa el temps.

**Una il·lusió subjectiva on el dia més llarg és al mateix temps el més curt,
I dins del dia més curt i caben totes les jornades passades.**

El Firó, la fira, la vida.

**Una anarquia molt ben organitzada feta de petites celebracions,
On cada petita festa és part d'un pla major,
On el moment més espontani es converteix en tradició,
I més viva és la memòria i forta l'arrelança si tots en formam part de l'acció.**

Cançó soc solleric:

Música - Jeroni Rullan, Pedro Andreo, xeremiers de Sóller.

Veus - Silvia Marti, Toni Riutort, Joan Carles, María José Aguiló

**Ser Solleric es lo millor
Visca sa Fira i es firó
Un sentiment ben diferent
Que comparteix tota sa gent
Soc solleric, Soc solleric.
I mentre el món sigui món**

**Jo seguiré essent solleric
Soc solleric Soc solleric
I mentre el món sigui món
Jo seguiré essent solleric.
Els sollerics amb il.lusió
Treim sa bandera a nes balcó
I tot es poble fent ambient
Per fer mes gran aquest moment.
Soc solleric...**

i si per començar citava una cita atribuïda a l'actor i humorista Groucho Marx, acabaré amb una altre cita seva:

“Aquests són els meus principis. Si no us agraden en tinc uns altres”

**Molts d'anys i bones festes a tots.
i com diria el capità Angelats, i ara com no pot ser d'un altre manera tots repetirem!**

**i mentre el mon sigui mon
es llegirà dins la història
que aquest dia els sollerics
lograren honor i glòria**

Bernat Reynes Trias Capità Angelats 2010-2017; Pregoner 2023

Agraïments: Jeroni Rullan, Pedro Andreo, Silvia Martí, Toni Riutort, Joan Carles Simó, María José Aguiló, Xeremiers de Sóller, Guiem Puig, Virginia, Salvador i Margalida Reynes i el Conill perdut.